

VOORWOORD

Geachte lezers,

2009 is nu al een jaar dat menigeen zich nog lang zal heugen. Door de kredietcrisis zullen velen een stapje terug moeten doen. De recyclingsector gaat gebukt onder een enorme prijszinslag.

Toch is er ook een klein lichtpuntje. In een tijd waar sommigen aangegeven dat schoonschip gemaakt moet worden en we ons weer op kernzaken moeten gaan richten, valt op dat menig beleidmaker veelvuldig het woord duurzaamheid in de mond neemt. Kansen om een transitie af te dwingen met name op het gebied van het creëren van een duurzame samenleving. Dat nu is waar de recyclingsector altijd al haar steentje aan bijgedragen heeft. Het stimuleren van recycling heeft hiermee een extra dimensie gekregen.

En nu maar hopen dat de crisismis in de Sint Jan van Den Bosch echt geholpen heeft en beleidmakers hun rug recht weten te houden.

In dit hectische tijdsgewricht wordt het tweede Landelijke Afvalbeheerplan vastgesteld en zou het voor minister Cramer een uitgelezen kans moeten zijn om ook op afvalbeleid duurzaamheid verder na te streven. De milieuministers die haar zijn voorgegaan hebben het storten van afval tot het huidige historische minimum weten terug te brengen. Aan minister Cramer om conform de voorkeursvolgorde van de Wet Milieubeheer een evenzo historisch begin te maken aan het uitfaseren van het verbranden van afval en een halt toe te roepen aan deze vorm van grondstoffenverspilling.

Ten aanzien van het LAP moet me nog even iets anders van het hart. De afgelopen jaren hebben velen zich het hoofd gebroken over de afvalstof-grondstof discussie. VROM had daar toentertijd haar 10 'gouden' criteria voor ontwikkeld. Getuige de website van SenterNovem is menige materialenstroom op basis van deze methodiek beoordeeld en is vastgesteld of we te maken hebben met een afvalstof dan wel een grondstof. De huidige markt is daar zeer over te spreken. Ook de nieuwe Europese Kaderrichtlijn afvalstoffen is hierin duidelijk, al moeten er nog een aantal technische criteria verder ontwikkeld worden, maar dan hebben we ook voor wat betreft het Europese beleid duidelijkheid.

Het kan dan toch niet zo zijn dat we in Nederland de klok meer dan 6 jaar terugzetten met alle kapitaalvernietiging van dien, al deze stromen opnieuw moeten gaan beoordelen, om vervolgens over twee jaar, als de Kaderrichtlijn uiteindelijk in Nederland geïmplementeerd is, alles nog eens dunnetjes te moeten overdoen. Over administratieve lasten gesproken. Laten we hier tot een praktische en realistische oplossing komen.

Ik hoop van harte dat we aan het eind van 2009 kunnen zeggen, 2009 was een jaar waarin recycling in Nederland weer een flinke stap voorwaarts heeft kunnen zetten en dit in weerwil van de kredietcrisis.

Nederland moet en zal op het gebied van recycling en hergebruik van materiaalstromen gidsland in Europa blijven.

Ik wens u veel leesplezier,

*Jan Schuttenbeld,
Voorzitter BRBS.*